

319

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 sierpnia 1950 r.

w sprawie norm i zasad wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 27 czerwca 1950 r. o ustroju adwokatury (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Adwokat pobiera od klienta wynagrodzenie według przepisów niniejszego rozporządzenia.

2. Umową między adwokatem a klientem można wynagrodzenie obniżyć.

§ 2. 1. W sprawach szczególnie zawiłych i rozliczeniowych bądź wymagających zwiększonego nakładu pracy lub straty czasu adwokata, albo w przypadku, gdy adwokat ma prowadzić sprawę w zastępstwie kilku osób bądź przeciwko kilku osobom, wynagrodzenie może być podwyższone, nie więcej jednak niż o 100%.

2. Podwyższenie zasadniczego wynagrodzenia ponad 100% wymaga zgody właściwej rady adwokackiej.

§ 3. Wynagrodzenie należy się adwokatowi bez względu na wynik sprawy.

§ 4. We własnej sprawie adwokat może żądać od strony przeciwnej, obowiązanej do zwrotu kosztów, tych należności, które przypadłyby adwokatowi, działającemu w charakterze pełnomocnika.

§ 5. 1. W razie nieusprawiedliwionego odwołania pełnomocnictwa lub w razie zrzeczenia się pełnomocnictwa przez adwokata z winy klienta należy się adwokatowi wynagrodzenie za instancję, w której odwołanie nastąpiło oraz za instancje poprzednie.

2. W innych przypadkach ustania pełnomocnictwa należy się adwokatowi odpowiednie wynagrodzenie za wykonane czynności.

§ 6. 1. W sprawach cywilnych podstawą wynagrodzenia w postępowaniu spornym jest wartość przedmiotu sporu, a w postępowaniu egzekucyjnym — wartość egzekwowanego roszczenia. W razie zmiany w toku postępowania wartości stanowiącej o podstawie wynagrodzenia bierze się pod uwagę wartość zmienioną, począwszy od instancji następnej.

2. Zasadnicze wynagrodzenie wynosi przy wartości:

1) do 2.000 zł włącznie	—	450 zł
2) ponad 2.000 zł do 3.000 zł włącznie	—	750 zł
3) ponad 3.000 zł do 10.000 zł włącznie		
za pierwsze 3.000 zł	—	750 zł
od nadwyżki za każde rozpoczęte 500 zł	—	75 zł
4) ponad 10.000 zł do 25.000 zł włącznie:		
za pierwsze 10.000 zł	—	1.800 zł
od nadwyżki za każde rozpoczęte 500 zł	—	45 zł
5) ponad 25.000 zł do 100.000 zł włącznie:		
za pierwsze 25.000 zł	—	3.150 zł
od nadwyżki za każdy rozpoczęty tysiąc zł	—	60 zł
6) ponad 100.000 zł do 500.000 zł włącznie:		
za pierwsze 100.000 zł	—	7.650 zł
od nadwyżki za każde rozpoczęte 5.000 zł	—	150 zł
7) ponad 500.000 zł:		
za pierwsze 500.000 zł	—	19.650 zł

od nadwyżki za każde rozpoczęte 10.000 zł — 150 zł, jednakże zasadnicze wynagrodzenie nie może przekroczyć 30.000 zł.

3. Wynagrodzenie, przewidziane w ustępie poprzedzającym, należy się adwokatowi za ogół czynności, związanych z prowadzeniem sprawy w pierwszej instancji, jako to: opracowanie i wnoszenie pism procesowych, udzielanie informacji, przeglądanie akt, ogół korespondencji i konferencji, obrona na rozprawie aż do wydania orzeczenia, kończącego postępowanie w tej instancji.

4. Jeżeli jednak wskutek orzeczenia instancji wyższej sprawa doszła do ponownego rozpatrywania w pierwszej instancji, adwokatowi należy się połowa wynagrodzenia zasadniczego za ponowne prowadzenie sprawy w tej instancji. Przepisu tego nie stosuje się w przypadku wznowienia.

5. Za prowadzenie sprawy w trybie zażalenia należy się adwokatowi 25% zasadniczego wynagrodzenia, nie mniej jednak niż 500 zł, w trybie apelacji — 60% i w trybie kasacji (rewizji) — 75% zasadniczego wynagrodzenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł.

6. Za prowadzenie sprawy przed sądem polubownym należy się adwokatowi wynagrodzenie jak za pierwszą instancję.

7. Za ogół czynności w postępowaniu egzekucyjnym należy się adwokatowi, jeżeli są prowadzone w pierwszej instancji lub u komornika:

- 1) przy egzekucji toczącej się według przepisów o egzekucji z nieruchomości — 60% zasadniczego wynagrodzenia,
- 2) przy egzekucji przez zarząd przymusowy — 40% zasadniczego wynagrodzenia,
- 3) przy egzekucji innego rodzaju — 30% zasadniczego wynagrodzenia, nie mniej jednak niż 450 zł,
- 4) za zastępstwo przy przetargu nieruchomości oraz na posiedzeniu dla załatwienia zarzutów przeciw planowi podziału sumy uzyskanej z egzekucji prowadzonej według przepisów o egzekucji z nieruchomości i przez zarząd przymusowy należy się adwokatowi wynagrodzenie osobne w wysokości 10% zasadniczego wynagrodzenia, nie mniej jednak niż 1.000 zł,
- 5) za prowadzenie sprawy egzekucyjnej w trybie zażalenia należy się adwokatowi za każdą instancję 25% zasadniczego wynagrodzenia, nie mniej jednak niż 450 zł.

8. Za prowadzenie sprawy z zakresu prawa rodzinnego zasadnicze wynagrodzenie za każdą instancję wynosi 8.000 zł.

9. Jednakże za prowadzenie sprawy w postępowaniu przed władzą opiekuńczą zasadnicze wynagrodzenie za każdą instancję wynosi 1.500 zł.

10. Za prowadzenie sprawy w postępowaniu sądowym z zakresu prawa o aktach stanu cywilnego zasadnicze wynagrodzenie za każdą instancję wynosi 1.000 zł.

11. Za prowadzenie sprawy cywilnej nie objętej przepisami ustępów poprzedzających niniejszego paragrafu zasadnicze wynagrodzenie za każdą instancję wynosi 7.500 zł.

12. Za udzielenie porady w sprawie cywilnej zasadnicze wynagrodzenie wynosi 300 zł.

13. Za sporządzenie pisma upominawczego zasadnicze wynagrodzenie wynosi 300 zł.

14. Za sporządzenie podania zasadnicze wynagrodzenie wynosi 1.000 zł. Wynagrodzenie za sporządzenie podania nie może przekraczać zasadniczego wynagrodzenia, przewidzianego za prowadzenie sprawy w I instancji stosownie do wartości przedmiotu sporu.

15. Za sporządzenie projektu umowy lub innego aktu prawnego zasadnicze wynagrodzenie nie może przekroczyć 8.000 zł.

16. Wynagrodzenie przewidziane w ust. 11—15 nie należy się, o ile odnośne czynności są związane z prowadzeniem przez adwokata sprawy, za którą otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w myśl ustępów poprzedzających.

§ 7. 1. Za prowadzenie sprawy w postępowaniu administracyjnym lub podatkowym zasadnicze wynagrodzenie za każdą instancję wynosi:

- 1) w postępowaniu administracyjnym — 2.500 zł,
- 2) w postępowaniu podatkowym — 5.000 zł.

2. Za udzielenie porady w sprawie administracyjnej lub podatkowej zasadnicze wynagrodzenie wynosi 300 zł.

3. Za sporządzenie podania w sprawie administracyjnej lub podatkowej zasadnicze wynagrodzenie wynosi 1.000 zł.

4. Przepis § 6 ust. 16 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 8. 1. W sprawach cywilnych i administracyjnych osób, których podstawowym źródłem utrzymania jest uposażenie służbowe, wynagrodzenie za pracę, zaopatrzenie emerytalne lub inwalidzkie, w sprawach członków spółdzielni pracy i członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych zasadnicze wynagrodzenie, przewidziane w §§ 6 i 7, obniża się do 50% norm wymienionych w tych przepisach, nie może jednak wynosić mniej niż 300 zł.

2. Wynagrodzenie zasadnicze w sprawach pracowników ze stosunku pracy oraz w sprawach osób, które dochodzą zasądzenia alimentów, odszkodowania za nieszczęśliwy wypadek, za uszkodzenie ciała lub rozstrój zdrowia, za pozbawienie życia, za cierpienia fizyczne i krzywdę moralną obniża się do 40% norm przewidzianych w § 6, nie może jednak wynosić mniej niż 300 zł.

§ 9. 1. W sprawach karnych wynagrodzenie adwokata za ogół czynności związanych z obroną sprawy w jednej instancji wynosi:

- | | |
|--|--------------|
| w postępowaniu przed sądem grodzkim | — 3.000 zł |
| w postępowaniu przed sądem okręgowym | — 8.000 zł |
| w postępowaniu przed sądem apelacyjnym jako drugą instancją | — 12.000 zł |
| w postępowaniu przed sądem apelacyjnym jako pierwszą instancją | — 15.000 zł |
| w postępowaniu przed Sądem Najwyższym | — 15.000 zł |
| w postępowaniu przed wojskowym sądem garnizonowym | — 8.000 zł |
| w postępowaniu przed innymi sądami wojskowymi | — 15.000 zł. |

2. Wynagrodzenie za dokonanie czynności nie związanej z obroną wynosi 1.000 zł.

§ 10. Adwokatowi należy się zwrot opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych oraz innych wydatków, które wyłoży przy wykonywaniu zlecenia.

§ 11. W razie wyjazdu do innej miejscowości na zlecenie klienta adwokatowi należy się oprócz innych stawek wynagrodzenia zwrot kosztów podróży (kosztów przejazdów i noclegów) oraz wynagrodzenie specjalne. Wynagrodzenie specjalne wynosi 2.000 złotych za każdy rozpoczęty dzień.

§ 12. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 27 sierpnia 1950 r.

2. Równocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 kwietnia 1933 r. w sprawie wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 24, poz. 201 i z 1946 r. Nr 26, poz. 169).

Minister Sprawiedliwości: w z. T. Rek

320

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 sierpnia 1950 r.

o organizacji władz powołanych do prowadzenia dochodzeń i orzekania w sprawach dyscyplinarnych adwokatów oraz o trybie postępowania dyscyplinarnego.

Na podstawie art. 109 ustawy z dnia 27 czerwca 1950 r. o ustroju adwokatury (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Właściwość miejscową wojewódzkiej komisji dyscyplinarnej określa siedziba obwinionego w chwili wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

2. Jeżeli jest dwóch lub więcej obwinionych, wpisanych na listę w różnych izbach, właściwa jest komisja izby, w której okręgu popełniono przewinienie, jeżeli zaś miejsca tego ustalić nie można — komisja dyscyplinarna, przed którą najpierw wszczęto postępowanie.

3. Spory o właściwość miejscową, powstałe między wojewódzkimi komisjami dyscyplinarnymi, rozstrzyga Wyższa Komisja Dyscyplinarna.

4. Ze względu na ważny interes publiczny Wyższa Komisja Dyscyplinarna — na wniosek właściwej komisji dyscyplinarnej, prokuratora lub rzecznika dyscyplinarnego — może przekazać sprawę innej wojewódzkiej komisji dyscyplinarnej; przekazanie nastąpić może nie później, jak do rozpoczęcia rozprawy w pierwszej instancji.

§ 2. Komisje dyscyplinarne rozstrzygają samodzielnie nasuwające się zagadnienia prawne i wydają swe orzeczenia na mocy przekonania opartego na swobodnej ocenie całokształtu dowodów w sprawie.

§ 3. Komisja dyscyplinarna wszczyną postępowanie na żądanie oskarżyciela.